วิธีการศึกษาแนวนี้มองมนุษย์เป็นศูนย์กลางการศึกษากล่าวคือ มนุษย์เป็นทั้งผู้กระทำ (Actor) และผู้ถูกกระทำ (Acted) ดังนั้น จึงต้องมีการค้นหาความหมายของผู้กระทำ และความหมายของผู้ถูกกระทำ แต่ความหมายของผู้กระทำและผู้ถูกกระทำในที่นี้มิได้จำกัดขอบเขตกระบวนการกระทำและผลลัพธ์จากการกระทำในแง่ลบ เพียงอย่างเดียว แต่รวมเอกสารเข้าใจความหมาย กระบวนการกระทำและผลลัพธ์จากการกระทำในแง่บวกด้วย **วิธีการศึกษาตามแนวการตีความโดยลักษณะทั่วไปเป็นการศึกษาเพื่อค้นหาความหมายแห่งความสัมพันธ์ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ในทุกมิติ**

วิธีการศึกษาตามแนวนี้ รวมเอาการศึกษาชาติพันธุ์มนุษย์การศึกษากระบวนการความเป็นชายขอบ กระบวนการความเป็นอาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ หรือในลักษณะเป็นองค์การอาชญากรรม การศึกษาคุณค่าชุมชน การศึกษาคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น การศึกษาคุณค่าระบบความเชื่อ การศึกษาคุณค่าวัฒนธรรมการแต่งกาย คุณค่าภาษาถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่นต่างๆ

การศึกษาตามแนวการตีความได้มีการใช้มานานในวิชาการทางสังคมศาสตร์ และทางมนุษยศาสตร์ (Max Weber, 1949) The Methodology of the Social Science, Glencor, IL: Free-Press. ได้เสนอวิธีการศึกษาที่เรียกว่า Verstehen ซึ่งอาจจะตรงกับคำว่า Understanding ในภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาหาความหมายสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่จากการแสดงพฤติกรรมแบบต่างๆ ของมนุษย์ การแสวงหาความหมายเพื่อความเข้าใจสิ่งเร้าหรือแรงผลักดันหรือเหตุผลเป็นสิ่งจำเป็นในการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ การเข้าใจสิ่งเร้าที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในจิตใจมนุษย์สามารถเข้าใจได้ โดยอาศัยการตีความ

แต่การตีความมิได้เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ แต่ต้องอาศัยการเรียนรู้ (Learning) ดังนั้น ผู้ที่มีการเรียนรู้มากย่อมมีความสามารถในการตีความได้กว้างขวางและน่าเชื่อถือมากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้หรือมีความรู้เพียงเล็กน้อย

โดยหลักการการตีความปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตีความสามารถวิเคราะห์เพิ่มเติมได้ ดังนี้

1) ประสบการณ์ของผู้ตีความ
2) พื้นฐานทางสังคมและครอบครัวของผู้ตีความ
3) ความผูกพันกับองค์การทางสังคมการเมืองและเศรษฐกิจ
4) ระดับการศึกษาและการยึดติดกับทฤษฎี
5) อาชีพหลัก
6) ความเชื่อและค่านิยมทางวัฒนธรรม
7) ชาติพันธุ์นิยม และชาตินิยม